

18.

Manželství, rozvod a nový sňatek

Stanovisko Studijního odboru Rady Církve bratrské, říjen 2006

Manželství

„Nečetli jste, že Stvořitel od počátku `muže a ženu učinil je´? 5 A řekl: `Proto opustí muž otce i matku a připojí se ke své manželce, a budou ti dva jedno tělo´; 6 takže již nejsou dva, ale jeden. A proto co Bůh spojil, člověk nerozlučuje!“ (Mt 19,4-6)

Na základě poznání Boží vůle v Písmu svatém tvrdíme, že Bůh zamýšlel, aby manželství bylo nerozlučitelnou jednotou (Mt 19,6), výrazem společenství (Gn 2,18), místem plození dětí (Gn 1,28; 2,24) a potěšení (Dt 24,5).

Řád Církve bratrské, čl. 20 a 21, odst. 2 a 3

Manželství je nerozlučným svazkem mezi mužem a ženou, který má být zachován až do konce života jednoho z manželů (Mt 19,3-9). Proto je věřící uzavírají po upřímném hledání Boží vůle, aby bylo svazkem dvou lidí, jež spojil Bůh. Písmo žádá, aby věřící uzavírali manželství jen s věřícími (1K 7,39). Manželství vzniká uzavřením sňatku. Předmanželský a mimomanželský pohlavní styk vidí církve na základě Písma jako hřích (Gn 2,24; Mt 19,5; 1K 7,2; 1Te 4,3-4).

(2) Přinese-li manželství zklamání, nese věřící trpělivě důsledky, snaží se vše přemáhat láskou a ušlechtilým jednáním (Ko 3,13). Křesťan se proto vždy snaží vyhnout rozvodu, kromě výjimečných případů, jež připouští Písmo (Mt 19,3-9; 1K 7,15).

(3) I v případě, že věřící žije ve smíšeném manželství s nevěřícím, se snaží svým životem získat svého partnera pro Pána Ježíše Krista (1Pt 3,1).

Rozvod

Jsme si vědomi toho, že manželství a rodina je pod mimořádně silným tlakem mínění společnosti, negativních vzorů a médií. Biblický koncept manželství je tak narušován, což se projevuje narůstajícím zmatkem ve vztazích a normách. Jde o jednu z oblastí života, kde jsme nejzranitelnější. Zároveň se však manželství může stávat, popř. může být místem, kde se zvláštním způsobem projevuje Boží sláva.

- Pán Bůh nenávidí rozvod (Mal 2,16), ale počítá s ním vzhledem k lidskému hříchu.
- Bible rozvod nikde nenařizuje, ale pouze jej dovoluje v určitých omezených případech jako krajní eventualitu.
- Jediným biblickým základem pro rozvod je smilstvo a odchod nevěřícího partnera po vyčerpání všech pokusů o smíření. Smilstvo (porneia) zahrnuje všechnu nevěru a sexuální perverzi, jako je praktikovaná homosexualita, bestialita, násilí, prostituce, incest (1K 5,1) a další závažné deformace lidského chování (Mt 5,32;

19,9; 1K 7,15).

- V případě smilstva Bůh nežádá rozvod (např. Ozeáš), ale připouští ho. Cílem řešení takového problému by vždy měla být obnova (Ga 6,1) a odpuštění se smířením (Ef 4,31-32) a nikoli rozvod.
- Druhým biblický důvod pro rozvod je založen na přání nevěřícího, který si déle nepřeje žít v manželství s křesťanským protějškem a chce odejít (1K 7,15). Jedná se o neochotu nevěřícího naplňovat manželskou smlouvu s tím kdo usiluje žít jako křesťan.

Opětovný sňatek

- Nový sňatek je umožněn ovdovělým, a také těm, v jejichž manželství došlo k rozvodu v případech uvedených v Božím slově. Pokud došlo k rozvodu z nebiblických důvodů, tak ten, kdo si bere rozvedeného cizoloží (Mt 19,9; L 16,18).
- Věřící, kteří směřují k rozvodu na nebiblickém základě jsou předmětem pastorační péče a církevní kázně, protože otevřeně odmítají Boží slovo (Mt 18,15-17). Ti, kteří se rozvádějí na nebiblickém základě a znovu vstupují do manželství (nebo vstupují do sexuálního vztahu neoddaní) žijí v cizoložství, protože důvody jejich rozchodu neodpovídají Písmu (Mt 5,32; Mk 10,11-12).
- Pokud se nepodařilo narušené manželství zachránit a došlo definitivně k rozvodu, neměly by obě strany svá selhání omlouvat, ale hledat Boží odpuštění (1J 1,9). Boží milost pracuje tam, kde dochází k pokání a vyznání hříchu. Skutečné pokání se projevuje ochotou zůstat svobodným nebo se smířit (1K 7,11). Pokud již došlo k novému sňatku, pak kající strana má v novém manželství zůstat věrná.
- V Kristu se člověk stává novým stvořením a všechno je učiněno nové (2K 5,17). Noví věřící jsou proto povinni žít podle toho, co Bůh zjevil o manželství a rozvodu. To znamená, že může vstoupit do nového manželství, ale toliko s věřícím (1K 7,39).
- Pokud by některý partner v manželství zakoušel fyzické či emoční zneužívání, které se stává nesnesitelným a přitom zde není základ pro rozvod, pak by tato osoba měla hledat stav např. zákonného oddělení a ochrany své a svých dětí, protože Bůh nás povolal k pokoji (1K 7,15). Zákonná a profesionální pomoc má být vedena tak, aby došlo k nápravě a smíření.

Církev má zodpovědnost vyzdvihovat biblický ideál manželství a vyjadřovat ho i skrze ty, kteří jsou ve vedení církve a jednotlivých sborů. Přijímání odpuštění a výsada sloužit jsou právem každého Božího dítěte. Avšak služba vedoucích služebníků v Kristově těle musí být v souladu s biblickou kvalifikací pro starší, biskupy a diáky i ve věci manželství (1Tm 3,1-13; Tt 1,7-9).

Praktické poznámky a doporučení:

1. Sborové společenství a staršovstvo by měly pomáhat manželům v krizích k rozpoznání vlastní viny a nalezení cesty k odpuštění a smíření.

2. Strana, která prošla rozvodem by měla zhodnotit svůj dosavadní život a nevrhat se do nového vztahu.
3. V biblicky objasněných případech manželských krizí může po důkladném zvážení staršovstvo sboru souhlasit s rozvodem, pokud všechna pomoc selhala.
4. V některých případech by vynucované soužití mohlo vést k ještě většímu utrpení, zvláště když krizí vztahu jsou postiženy děti.
5. V každém případě je třeba věnovat manželským krizím a zdůvodnění rozvodu náležitou pozornost z hlediska biblických měřítek.